

υποφέρω

υποφέρω, ρ. [<αρχ. ὑποφέρω], υποφέρω. **1.** ανέχομαι, αντέχω: «δεν μπορώ να υποφέρω άλλο την γκρίνια σου». **2.** αγωνιώ, βασανίζομαι ψυχικά: «υποφέρω κάθε βράδυ μέχρι να γυρίσουν τα παιδιά μου στο σπίτι || να τον δεις πώς υποφέρει απ' τη μέρα που χώρισε με τη γυναίκα του!». **3.** βασανίζομαι από ερωτικό καημό: «απ' τη μέρα που τη γνώρισε, υποφέρει γι' αυτή τη γυναίκα, αλλά αυτή πέρα βρέχει!».

- υποφέρω από..., πάσχω από...: «υποφέρω απ' την καρδιά μου || υποφέρω απ' το στομάχι μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας